

Nr 537.

Av herr **Kärlander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 112, med förslag till förordning angående ändrad lydelse av 5 och 6 §§ förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt m. m.

I det moderna samhället har det alltmer blivit en nödvändighet att också utnyttja den partiellt arbetsföra arbetskraften. Denna arbetskraft har många problem att brottas med. Ett av de mest framträdande är frågan om hur vederbörande skall transportera sig till och från arbetsplatsen.

Enligt automobils kattel förordningen är motorecykel, vilken är inrättad som invalidfordon och vars maximihastighet inte överstiger 30 km i timmen, undantagen från beskattning. Ett antal invalider, som drabbats av svåra sviter efter barnförlamning eller reumatism, är på grund av sin invaliditet förhindrade att använda motorecykel, vilken är inrättad som invalidfordon och därmed skattebefriad. Dessa personer tvingas att för sitt förvärvsarbete skaffa sig fyrhjuliga motorfordon av specialtyp, så kallade invalidbilar. Genom ett sådant fordon kan även de svårt invalidiserade åter inplaceras i arbetslivet och bli självförsörjande.

Då dessa invalider har svårighet att anskaffa erforderligt kapital för att förvärva dessa vagnar brukar samhället träda hjälpande emellan. Riksföreningen mot barnförlamning lämnar också bidrag till anskaffningskostnaderna, där dessa inte kan klaras på annat sätt.

En betungande börda för dessa hårt prövade människor är den statliga bilbeskattningen, vilken även träffar deras fordon. Vid upprepade tillfällen har frågan om skattefrihet för dessa invalidbilar aktualiserats i riksdagen. Senast vid 1952 års riksdag väcktes motion om att invalidbilarna skulle undantagas från all fordonsbeskattning. Bevillningsutskottet underströk i sitt betänkande nr 5 i anledning av denna motion att frågan om invalidbilarnas beskattning måtte bringas till en snar lösning. Utskottet avstyrkte emellertid motionen med hänvisning till den då pågående motorfordonsutredningen. Riksdagen beslöt enligt utskottets förslag.

I samband med att Kungl. Maj:ts proposition nr 112/1954 angående förslag till förordning om ändrad lydelse av 5 och 6 §§ förordningen den 2 juni 1922 om automobils katt m. m. kommer under riksdagens prövning anser jag att frågan om invalidbilarnas beskattning också bör bringas till en för alla parter acceptabel lösning. Med hänsyn till att s. k. invalidmotor-

cyklar redan nu är befriade från fordonsskatt anser jag sålunda, att de s. k. invalidbilarna också skall undantagas från fordonsbeskattning.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte *dels* besluta om sådan ändring av förordningen om automobilskatt, att från skatteplikt frikallas personbil, vilken är inrättad såsom invalidfordon och innehaves av invalid, som för resor i sitt arbete har behov av densamma, *dels ock* hos Kungl. Maj:t anhålla om utfärdande av bestämmelser, enligt vilka åt länsstyrelse uppdrages att verkställa prövning huruvida i förekommande fall ägarens förutsättningar för skattebefrielse är för handen samt att därom meddela beslut.

Stockholm den 13 mars 1954.

Harald Kärrlander.